

17 листопада – Міжнародний день студентів

День студента — свято всіх студентів, яке відзначають 17 листопада. Свято асоціюється з молодістю, романтикою і веселощами.

Студентські роки – одні з найкращих і безтурботних часів. В цей час чудово все, навіть та сама сесія, про яку стільки говорять. Це певна школа життя, де молода людина набирається досвіду у всьому.

Історія сучасного святкування почалася в Чехословаччині під час Другої світової війни. 28 жовтня **1939** року в окупованій Чехословаччині пражські студенти вийшли на демонстрацію, щоб відзначити річницю утворення Чехословацької держави. Окупанти розігнали демонстрацію, при цьому був застрелений студент Ян Оплетал, похорони його пройшли 15 листопада і переросли в акцію

протесту. **17 листопада** війська оточили студентські гуртожитки. Більше 1200 студентів було арештовано і поміщено в концтабір Заксенхаузен. Всі чеські вищі навчальні заклади були закриті до кінця війни. На **честь цих подій** на Всесвітньому конгресі студентів і був проголошений **Міжнародний день студентів**.

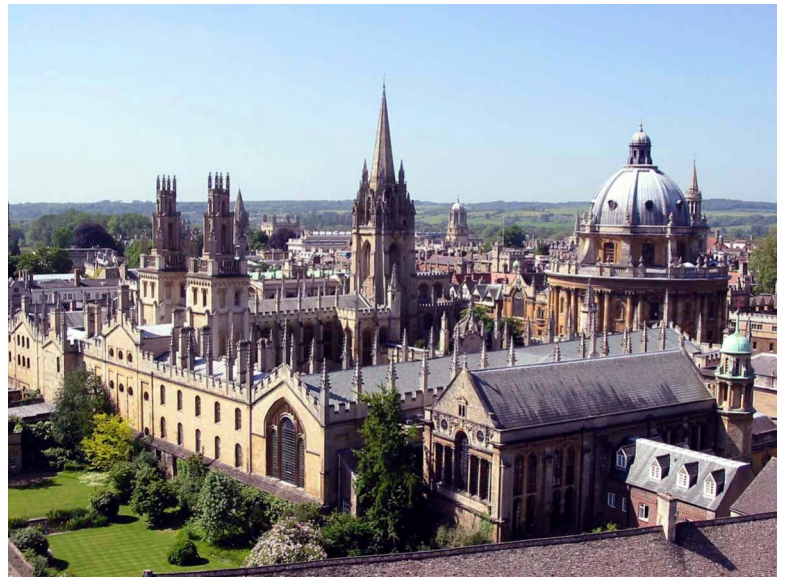
Як все починалося

Перші університети в Європі з'явилися на початку **XI** століття.

Італійський **Болонський** університет, відкритий в **1088** році.

Англійський **Оксфордський** університет був відкритий в **1100** році і за правління Генріха II став справжнім університетським містом. Там навчались **тільки церковні особи**, вони арендували кімнати у місцевих жителів і часто були бідними. Жили за уставами, схожими з уставами монастирів. Звідси дещо монастирські традиції спільних трапез і монастирські назви коледжів — коледж Св. Антонія, коледж Св. Анни, коледж Св. Петра...

Через войовничі
сутички між студентами
та міським населенням із
Оксфорда втекла група
студентів і професорів,
які незабаром заснували
Кембриджський

університет (1200 рік). Серед найвідоміших вихованців
Кембриджського університету **Олівер Кромвель, Чарльз Дарвін,
Ісаак Ньютон.**

Сорбонна —спочатку
богословська школа і
притулок для бідних
студентів, згодом назва
богословського факультету
Паризького університету. Він
був заснований у **1253** році
теологом **Робером де
Сорбоном,** духівником
Людовика IX Святого.

Французький університет у
місті **Монпельє,** відкритий в
1220 році.

Німецький
Хайдельбергський
університет, відкритий в
1386 році.

“Студент” в перекладі з латинської мови - “ретельно працюючий”, “такий, що займається” .

У Стародавньому Римі й у середньовіччі **студентами називали будь-яких осіб, зайнятих процесом пізнання**. З організацією в XII столітті університетів термін «студент» став уживатися для означення тих, хто навчається (спочатку й тих, хто викладають) у цих закладах; після введення учених звань для викладачів (магістр, професор тощо) — тільки учнів.

В ті часи навчали студентів на чотирьох факультетах: факультет вільних мистецтв, права, медицини та богослов'я.

У середньовіччі життя студента було не завжди веселим та легким. За провини учнів карали батогами, а обряд посвячення в студенти більше нагадував знущання. Вважалося, що заняття краще запам'ятовуються, **якщо студента періодично бити**. Збереглося дуже багато середньовічних посібників, в яких учнів рекомендувалося **пороти, бити батогом або тягати за вуха**.

У паризькому університеті Середньовіччя першокурсники піддавалися ряду жорстоких випробувань, щоб довести міцність духу і твердість наміру вчитися.

Мабуть, в усі часи студенти любили повеселитися і випити. У «Довіднику прекрасного студента», датованого 1495 роком, описуються обмеження для учнів. **Заборонялося** проводити ніч поза домом, купатися по понеділках, ходити на базари по середах, говорити дурниці тощо. За провину студентів знову ж **пороли**.

Розклад занять в університеті був схожий на нинішній: навчальний рік складався з двох півріч, а пари йшли з ранку до вечора. Як що студент був пристойним учнем, то його розпорядок дня був таким: **пробудження в 4 ранку, молитва і збори; лекції з 5**

до 10, обід, обговорення пройденого. Після обіду в якості розваги належало читання античних класиків, о першій годині дня - знову лекції і так до 5 вечора. Потім - додому, вечеряти, займатися з репетиторами і знову читати по-грецьки і по-латині. Залишок дня – заняття музикою і прогулянки.

На заняттях студенту належало сидіти на підлозі і писати на колінах, вважалося, що це утихомирює гординю і підносить викладача. Однак багатші студенти змушували слуг тягати за собою на заняття зручні лавки.

Історія українського студентства

Острозька слов'яно-греко-латинська школа — найстаріша українська науково-освітня установа.

Була заснована у **1576** році князем **Костянтином-Василем Острозьким** у своєму родовому місті Острозі.

В основу діяльності Острозької академії було покладено традиційне для середньовічної Європи вивчення **семи вільних наук** (граматики, риторики, діалектики, арифметики, геометрії, музики, астрономії), а також **вищих наук**: філософії, богослів'я, медицини.

Острожська школа мала великий вплив на розвиток педагогічної думки та організацію шкільництва в Україні: за її зразком діяли пізніші **братські школи** у **Львові, Луцьку, Володимирі** (нині Володимир-Волинський).

Вихованцями школи були: відомий учений і письменник Мелетій Смотрицький, **гетьман Петро Сагайдачний** та інші видатні церковні і культурні діячі.

Із заснуванням у 1624 році в Острозі єзуїтської колегії **Острозька школа занепала і в 1636 році припинила своє існування.**

Одним із перших закладів вищої освіти на території України був **Львівський університет** (до 1661 року — єзуїтська колегія).

До середини XVII ст. в Україні не було жодного вищого навчального закладу. Шляхетська **Польща** чинила опір створенню тут вищої школи, яка могла б стати небезпечним політичним і культурним центром. **Єзуїти в 1608 році відкрили у Львові свою середню школу-колегію.** Король Ян II Казимир 20 січня 1661 року підписав диплом, який надавав **єзуїтській колегії у Львові «гідність**

академії і титул університету».

У **1667** році на філософському і теологічному відділах навчалось близько **500** студентів, яких навчали **8** викладачів. У **1784** році Львівський університет мав вже чотири факультети: **філософський, юридичний, медичний і теологічний**.

Підготовкою до вступу в університет займалася **гімназія**. Навчання у ній німецькою і латинською мовами тривало 5 років. Студенти перші три роки навчалися за програмою **філософського факультету**, який був підготовчим. Після його закінчення студенти або продовжували навчатись на цьому факультеті, або переходили на юридичний, медичний чи теологічний, де вчилися 4 роки. **Мова навчання була латинська, польська та німецька**.

У **1787** р. при теологічному факультеті Львівського університету функціонував **studium Ruthenum** – українські («руські») курси з дворічним навчанням українською мовою. Вони діяли до **1806** р.

Ще один найстаріший вищий навчальний заклад України - **Києво-Могилянська Академія** (до кінця 17 століття Колегія). Вона була заснована на базі Київської братської школи в **1632** році та мала підтримку Війська Запорозького і, зокрема, гетьмана Сагайдачного.

Київський митрополит **Петро Могила** побудував в ній систему освіти за зразком єзуїтських навчальних закладів.

Велика увага в колегії приділялася вивченню мов, зокрема польської та латини (мова викладання). Станових обмежень для отримання освіти не було. Згодом колегія іменувалася **Києво-Могилянською** на честь свого благодійника та опікуна.

Згідно з Гадяцьким трактатом **1658** року між Річчю Посполитою і Гетьманщиною колегії був наданий статус академії. Після входження українських земель у склад **Московського царства** статус академії був підтверджений у грамотах російських царів Івана V 1694 року та Петра I 1701 року.

Майже всі майбутні гетьмани України — **Іван Виговський, Юрій Хмельницький, Павло Тетеря, Іван Брюховецький, Петро Дорошенко, Дем'ян Многогрішний, Михайло Ханенко, Іван Самойлович, Іван Мазепа, Пилип Орлик, Іван Скоропадський, Павло Полуботок, Данило Апостол**— вихованці Києво-Могилянської академії.

Тут навчалися філософ Григорій Сковорода та науковець Михайло Ломоносов.

Вихованці академії часто продовжували освіту в **університетах Європи**, оскільки, згідно з європейською традицією, викладання проводилось **латиною**.

Тих, що навчалися в старших класах Академії, називали **студентами** або **спудеями**.

Соціальний склад був різnorідний: сини шляхти й козацької старшини, духовенства, козаків, міщан, селян.

Побутово-матеріальний стан студентів був тяжкий. Більшість їх походила з-поза Києва.

Тільки діти багатих жили приватно, інші — в бурсі, де й харчувалися.

Частина студентів-бурсаків була змушена випрошувати милостиню, заробляти співом, дякуванням у церквах, театральними виставами, прислугою у багатих тощо.

Студенти носили спеціальний одяг, так звану **кирею**.

Процес навчання в Київській Академії тривав **12 років**. Предмети поділялися на ординарні та неординарні класи.

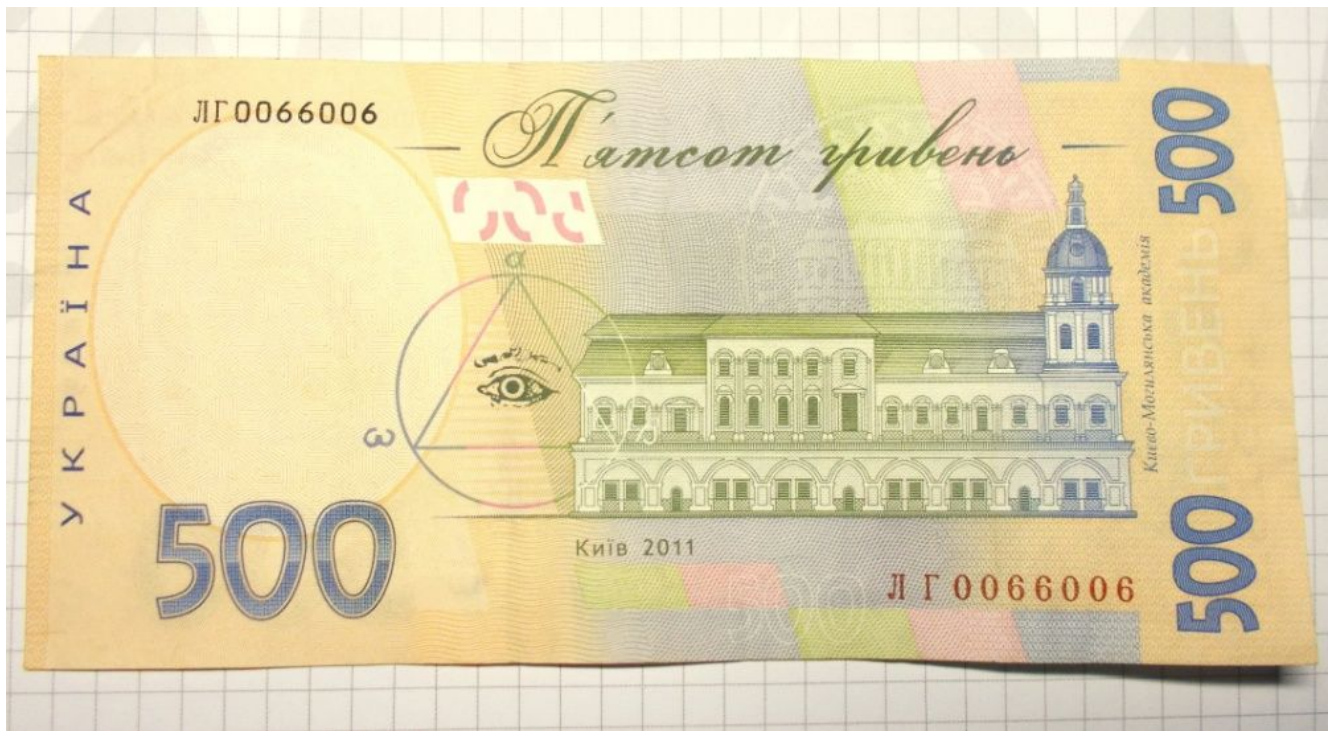
До **ординарних** належали: фара, інфіма, граматика, синтаксима, поетика, риторика, філософія та богослов'я.

В **неординарних** класах викладались грецька, польська, німецька, французька, єврейська та російська мови, історія, географія, математика (курси включали алгебру, геометрію, оптику, діоптрику, фізику, гідростатику, гідравліку, архітектуру, механіку, математичну хронологію), музика, нотний спів, малювання, вище красномовство, медицина, сільська та домашня економіка.

Києво-Могилянська академія згадується в творах художньої літератури.

В повісті Миколи Гоголя «Тарас Бульба» **сини Тараса Бульби були студентами академії.**

Староакадемічний корпус академії зображено на купюрі в **500 гривень**.

У другій половині XVIII століття українське студентство вчилося також у новозаснованих російських закладах вищої освіти, а з західних земель — в університетах Кракова, Будині тощо.

У **1804** році відкрився університет у Харкові.

**Київський
університет
був створений
у 1834 році.**

**Університет в
Одесі
започаткував
свою
діяльність в
1865 році.**

Наша Alma Mater - Національний юридичний університет імені Ярослава Мудрого

Історія Національного юридичного університету імені Ярослава Мудрого починається ще з XIX ст., коли 5 (17) листопада **1804** р. імператором Олександром I був створений **Харківський імператорський університет**, до складу якого входило **відділення моральних та політичних наук**.

У **1835** р. це відділення перейменовано на **юридичний факультет** університету.

1920 рік. За рішенням Уряду України юридичний факультет Харківського університету було включено до складу **Харківського інституту народного господарства**. У 1930 році в ході реформи вищої освіти на базі факультетів Інституту народного господарства

***Харківський інститут народного господарства (ХІНГ). 1929 рік
вул. Пушкінська, 77***

були створені галузеві інститути, у тому числі **Інститут радянського будівництва і права** на базі правового факультету ХІНГ.

У червні 1933 року інститут перейменовано на **Всеукраїнський комуністичний інститут радянського будівництва та права**.

З метою покращення справи підготовки кадрів-юристів його було у 1937 році перетворено у **Харківський юридичний інститут ім. Л.М. Кагановича**.

Постановою Ради Міністрів України від 20 березня 1991 року Харківський юридичний інститут реорганізовано в **Українську юридичну академію**.

Указом Президента України від 30 березня 1995 року Академії надано статус **національного самоврядного (автономного) державного вищого навчального закладу**, а Указом від 4 листопада 1995 року присвоєно ім'я **Ярослава Мудрого**.

Для скріплення влади в державі та впорядкування правових та соціальних відносин громадян за князювання Ярослава Мудрого було укладено збірник законів, так звану Правду Ярослава, що становить найдавнішу частину законів руського права — Руської Правди.

4 грудня **2013** року наказом Міністерства освіти і науки України заклад було переіменовано в ***Національний юридичний університет імені Ярослава Мудрого***.

На сьогодні **Національний юридичний університет імені Ярослава Мудрого** — державний вищий навчальний заклад IV рівня акредитації, в якому викладання, науково-дослідницьку та виховну роботу проводить **31 кафедра**.

Його структуру складають - **Інститут підготовки кадрів для органів прокуратури України, Інститут підготовки юридичних кадрів для СБУ, Інститут підготовки кадрів для МВС, 7 факультетів денної форми навчання, 2 факультети заочної форми навчання, вечірній факультет та відокремлений структурний підрозділ: Полтавський юридичний інститут** .

Наш Полтавський юридичний інститут

Полтавський юридичний **факультет** було створено у **2002** році з метою забезпечення юридичними кадрами Полтавського та суміжних регіонів.

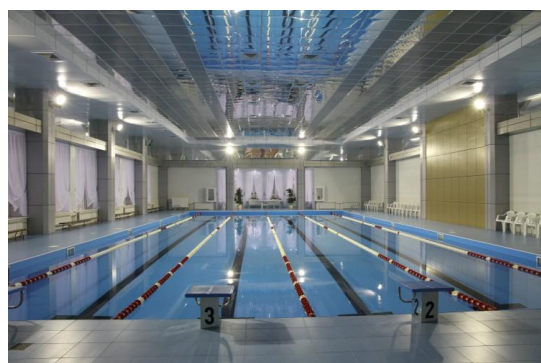
У **2010** році Полтавський юридичний факультет було реорганізовано у **Полтавський юридичний інститут** Національного юридичного університету імені Ярослава Мудрого.

Ми готуємо фахівців для органів державної влади, місцевого самоврядування, правоохоронних і судових органів, господарських організацій та інших сфер юридичної практики.

Сьогодні в нашому інституті навчається понад **1000** студентів.

В **Міжнародний день студентів** бажаємо нинішньому і наступним студентським поколінням бути на рівні високих вимог сучасного життя, нових творчих досягнень, гармонійного духовного та фізичного розвитку!

Нехай збудуться всі ваші мрії та назавжди збережеться у серцях романтика студентських літ.

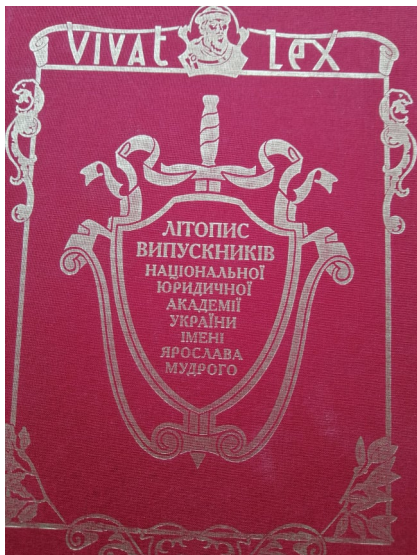
Кажуть, що у студентів є два свята: День студента і кожен день. Тому - всьому студентству успіхів у навчанні, здоров'я та наполегливості, а все інше у вас і так є.

Рекомендована література:

Державні, політичні та державні діячі України: політичні портрети. Кн.1/За заг. редакцією М.І.Панова.Київ:Ін Юре,2002.406 с.

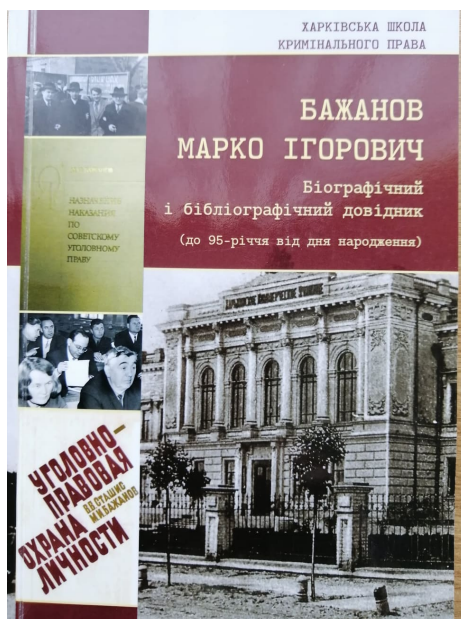
Літопис випускників Національної юридичної академії імені Ярослава Мудрого.Київ:Логос Україна,2008.320 с.

Національна юридична академія України імені Ярослава Мудрого.1804-2004.Київ:Ін Юре,2004.120 с.

Професори Національної юридичної академії України імені Ярослава Мудрого. Харків: Право, 2004. 127 с.

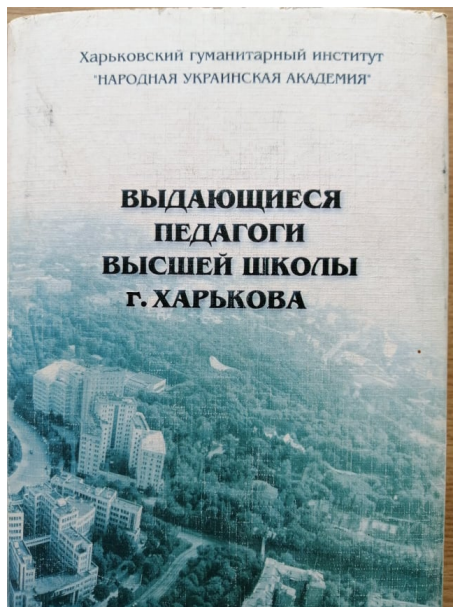
Бажанов Марко Ігорович: біографічний і бібліографічний довідник (до 95-річчя від дня народження). Харків: Право, 2017. 58 с. (Харківська школа кримінального права).

Гродзинський Моріц Маркович: біобібліографія (до 130-річчя від дня народження). Харків: Право, 2017. 40 с. (Харківська школа кримінального процесуального права).

Ривлін Абрам Львович:
біобібліографія (до 125-річчя від дня народження). Харків:Право,2018.28 с.
(Харківська школа кримінального процесуального права).

Выдающиеся педагоги высшей школы г.Харькова: биографический словарь.Харьков:Глобус,1998.736 с.

Служение Отечеству и долгу:
очерки о жизни и деятельности ректоров харьковских вузов (1805-2004 годы).
Харьков:Золотые страницы, 2004.748 с.